

bt.no/bergenpuls: Les mer om kulturnyheter, film, musikk, litteratur, spill, tv, scene og utstilling.

PERFEKT HARMONI: – Profesjonelt til fingerspissene, skriver *BTS* anmelder om danseforestillingen «Munch Remastered».

FOTO: HELGE SKODVIN

En perle av en forestilling

scene dans

Munch Remastered
Cornerteatret, Møhlenpris, søndag 29. september
Komponist og vokalist: Bodil Lunde Rørtveit og komponist Jørn Lavoll
Dans: Alejandro Altamirano og Yanelis Brooks
Cello: Siri Hilmen
Regi: Vibeke Flesland Havre

Detalj og helhet i perfekt harmoni

I ANLEDNING Edvard Munchs 150 års jubileum har den bergenske komponistduoen SAGN sluppet albumet «Munch Remastered». Albumet er inspirert av Munchs bildeserie «Livsfrisen». Forestillingen bygger på denne og består således av syv 'tablåer' inspirert av Munchs bilder.

VOKALISTEN Bodil Lunde Rørtveit har et intenst scenisk nærvær. Stemmen hennes er fascinerende, direkte og til tider instrumental. Hun skaper klangskulpturer som vekselvis forsterker og kommenterer bevegelsene på scenen og hun evner å skape et sterkt uttrykk ut av det uttrykksløse.

I DET VAKRE åpningstablået Solen lokkes vi inn i SAGN's unike lyd- og fargeunivers. Gradvis letter tåken og silhuetten av et menneske trer

frem. De kontemplative tablåene ble kontrastert gjennom de mer burleske, som i «Livets dans» og «Kvinnen i tre stadier». Og slik balanserer ensemblet mesterlig mellom å dvele ved øyeblikkene og å drive forestillingen videre. Forestillingen kulminerte i det sjette tablået «Tiltrekning/Løsrivelse» da danserne gikk inn i det som opplevdes som et dødsritual. De hadde med dette skapt et perfekt «gylne snitt» i sin forestilling. Yanelis Brooks' dukkeaktige, nesten døde kropp, ble et leketøy som Alejandro Altamirano skapte ulike skulpturer med. Det var som om Brooks' indre forestillingsevne strålte ut av øynene på henne. Som om hennes mentale tilstedeværelse var motivert av Munchs egen desperasjon. Det var likevel ensemblets evne til å skape oppbygning og forløsning som fikk publikum til å holde pusten like til siste tone i tablået «Skrik».

FORESTILLINGEN er en visuell og auditiv perle med sine førtifem minutter, og vekker både innlevelse, refleksjon og motstand hos publikum. Dette var profesjonelt til fingerspissene.

ANNABEL GUAITA